

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV (EF) nr. 2009/44/EF

2015/EØS/25/33

av 6. mai 2009

om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjær i betalingssystem og i oppgjærssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse, med omsyn til samankopla system og gjeldsfordringar^(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 95,

med tilvising til framlegget frå Kommissjonen,

med tilvising til fråsegna frå Den europeiske sentralbanken⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF⁽⁴⁾ vart det innført ei ordning der endeleg oppgjær for overføringsordrar og avrekning i tillegg til fullbyrjing av trygd vert sikra for både innanlandske og utanlandske deltakarar i betalingssystem og oppgjærssystem for verdipapir.
- 2) I vurderingsrapporten frå Kommissjonen av 7. april 2006 om direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjær vart det slått fast at direktiv 98/26/EF generelt sett verkar godt. I rapporten vart det streka under at visse vesentlege endringar kan vere på veg innanfor betalingssystem og oppgjærssystem for verdipapir, og det vart òg slått fast at direktiv 98/26/EF bør gjerast klarare og enklare.
- 3) Den viktigaste endringa er likevel det aukande talet på koplingar mellom system som på tidspunktet då utkastet til direktiv 98/26/EF vart utarbeidd, nesten utelukkande var verksame på eit nasjonalt og uavhengig plan. Denne endringa er eit av resultatane av europaparlaments- og

rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽⁵⁾ og dei europeiske åtferdsreglane for klarering og oppgjær. Med sikte på tilpassing til denne utviklinga bør omgrepet «samverkande system» og ansvaret til dei systemansvarlege gjerast klarare.

- 4) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF⁽⁶⁾ vart det skapt ei rettsleg ramme i Fellesskapet for bruk av finansiell trygdgjeving på tvers av landegrensene, og dermed vart dei fleste formelle krava som tidlegare galdt for avtaler om finansiell trygdgjeving, oppheva.
- 5) Den europeiske sentralbanken har vedteke å godkjenne bruken av gjeldsfordringar som trygd i kredittransaksjonar i eurosystelet frå 1. januar 2007. For å få størst mogleg økonomisk verknad av bruken av gjeldsfordringar har Den europeiske sentralbanken tilrådd ei utviding av verkeområdet for direktiv 2002/47/EF. I vurderingsrapporten frå Kommissjonen av 20. desember 2006 om direktivet om avtaler om finansiell trygdgjeving (2002/47/EF) vart dette spørsmålet teke opp, og rapporten slutta seg til fråsegna frå Den europeiske sentralbanken. Bruken av gjeldsfordringar vil auke omfanget av tilgjengeleg trygd. Dessutan vil ei ytterlegare harmonisering på området betalingssystem og oppgjærssystem for verdipapir medverke til like konkurransevilkår for kredittinstitusjonane i alle medlemsstatane. Dersom bruken av gjeldsfordringar som trygd vert gjort endå enklare, vil òg forbrukarar og debitorar tene på dette, ettersom bruken av gjeldsfordringar som trygd i siste instans kan føre til sterkare konkurranse og meir tilgjengeleg kreditt.
- 6) For å lette bruken av gjeldsfordringar er det viktig å oppheve eller forby administrative reglar som t.d. meldings- og registreringsplikt, som i praksis vil gjere det umogleg å overdra gjeldsfordringar. For ikkje å bringe trygdinnehavarane i ein vanskeleg situasjon bør likeins debitorar på ein gyldig måte kunne gje avkall på motrekningsretten sin overfor kreditorar. Med den same grunngevinga bør det òg vere mogleg for debitor å gje avkall på bankløyndomsreglar fordi det elles kan vere vanskeleg for trygdinnehavaren å få tilstrekkelege opplysningar til å kunne gjere ei korrekt vurdering av verdien til dei underliggjande gjeldsfordringane. Desse føresegnene bør ikkje røre ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler⁽⁷⁾.

^(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 146 av 10.6.2009, s. 37, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/2010 av 30. april 2010 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) og vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 37 av 15.7.2010, s. 23.

⁽¹⁾ TEU C 216 av 23.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Fråsegn gjeven 3. desember 1990 (enno ikkje offentleggjort i TEU).

⁽³⁾ Europaparlamentsfråsegn av 18. desember 2008 (enno ikkje offentleggjort i TEU), og rådsavgjerd av 27. april 2009.

⁽⁴⁾ TEF L 166 av 11.6.1998, s. 45.

⁽⁵⁾ TEU L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ TEF L 168 av 27.6.2002, s. 43.

⁽⁷⁾ TEU L 133 av 22.5.2008, s. 66.

- 7) Medlemsstatane har ikkje nytta høvet i artikkel 4 nr. 3 i direktiv 2002/47/EF til ikkje å godkjenne trygdinnehavaren sin rett til tileigning. Den nemnde føresegna bør difor opphevast.
- 8) Direktiv 98/26/EF og 2002/47/EF bør difor endrast.
- 9) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtala om betre regelverksutforming⁽¹⁾ vert medlemsstatane oppmoda til, både for sitt eige føremål og i interessa til Fellesskapet, å utarbeide og offentliggjere eigne tabellar som i størst mogleg grad viser samanhengen mellom dette direktivet og innarbeidingstiltaka —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endringar av direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF vert det gjort følgjande endringar:

- 1) Synsmåte 8 vert oppheva.

- 2) Ny synsmåte 14a) skal lyde:

«14a) Nasjonalerette styresmakter eller tilsynsstyresmakter bør sikre at dei som er ansvarlege for dei systema som utgjer dei samverkande systema, i størst mogleg grad er vortne samde om felles reglar for tidspunktet for innføring i dei samverkande systema. Nasjonale rette styresmakter eller tilsynsstyresmakter bør sikre at reglane for tidspunktet for innføring i eit samverkande system vert samordna så langt det er mogleg og naudsynt, for å unngå rettsleg uvisse ved eventuelt mishald i eit deltakande system.»

- 3) Ny synsmåte 22a) skal lyde:

«22a) Med omsyn til samverkande system kan mangel på samordning om kva reglar som gjeld på tidspunktet for innføring og for det ugjenkallelege aspektet, utsetje deltakarar i eit system eller jamvel den systemansvarlege sjølv, for ringverknader av mishald i eit anna system. For å unngå systemrisiko er det ønskjeleg å fastsetje at dei systemansvarlege i samverkande system samordnar reglane for tidspunktet for innføring og det ugjenkallelege aspektet i dei systema som dei har ansvaret for.»

- 4) I artikkel 1 vert det gjort følgjande endringar:

- a) I bokstav a) vert ordet «ECU» bytt ut med ordet «euro»,
- b) I bokstav c) skal andre strekpunktet lyde:

«— transaksjonar som sentralbankane i medlemsstatane eller Den europeiske sentralbanken utfører i eigenskap av å vere sentralbankar.»

- 5) I artikkel 2 vert det gjort følgjande endringar:

- a) I bokstav a) vert det gjort følgjande endringar:

- i) første strekpunktet skal lyde:

«— mellom tre eller fleire deltakarar, ikkje medrekna den systemansvarlege, eit eventuelt oppgjersføretak, ein eventuell sentral motpart, ein eventuell klareringssentral eller ein eventuell indirekte deltakar, som har felles reglar og standardiserte framgangsmåtar for klarering, gjennom ein sentral motpart eller ikkje, eller utføring av overføringsordrar mellom deltakarane,»

- ii) følgjande ledd vert sett inn:

«Ei ordning som er innført mellom samverkande system, utgjer ikkje eit system.»

- b) I bokstav b) skal første og andre strekpunktet lyde:

«— ein kredittinstitusjon slik det er definert i artikkel 4 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (omarbeiding) (*), medrekna dei institusjonane som er oppførte i artikkel 2 i det nemnde direktivet,

— eit verdipapirføretak slik det er definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (**), bortsett frå dei institusjonane som er oppførte i artikkel 2 nr. 1 i det nemnde direktivet,

(*) TEU L 177 av 30.6.2006, s. 1.

(**) TEU L 145 av 30.4.2004, s. 1.»

- c) I bokstav f) vert det gjort følgjande endringar:

- i) første leddet skal lyde:

«f) «deltakar» ein institusjon, ein sentral motpart, eit oppgjersføretak, ein klareringssentral eller ein systemansvarleg.»

(1) TEU C 321 av 31.12.2003, s. 1.

- ii) tredje leddet skal lyde:
- «For føremåla med dette direktivet kan ein medlemsstat avgjere at ein indirekte deltakar kan reknast som deltakar dersom systemrisikoen rettferdiggjær det. Når ein indirekte deltakar vert rekna som deltakar på grunn av systemrisiko, avgrensar ikkje dette ansvaret til den deltakaren som den indirekte deltakaren nyttar til å sende overføringsordrar gjennom systemet.»
- d) Bokstav g) skal lyde:
- «g) «indirekte deltakar» ein institusjon, ein sentral motpart, eit oppgjersføretak, ein klareringsentral eller ein systemansvarleg som har gjort ei avtale med ein institusjon som tek del i eit system som utfører overføringsordrar, som gjer det mogleg for den indirekte deltakaren å sende overføringsordrar gjennom systemet dersom den systemansvarlege kjenner den indirekte deltakaren.»
- e) Bokstav h) skal lyde:
- «h) «verdipapir» alle dei instrumenta som er nemnde i del C i vedlegg I til direktiv 2004/39/EF,»
- f) I bokstav i) skal første strekpunktet lyde:
- «— ein instruks frå ein deltakar om å stille ein pengesum til rådvelde for ein mottakar ved å gjere ei postering på kontoen til ein kredittinstitusjon, ein sentralbank, ein sentral motpart eller eit oppgjersføretak, eller ein instruks som inneber overtaking eller oppfylling av ein betalings skyldnad slik det er definert i reglane for systemet, eller»
- g) Bokstav l) skal lyde:
- «l) «oppgjerskonto» ein konto hjå ein sentralbank, eit oppgjersføretak eller ein sentral motpart som vert nytta til plassering av midlar eller verdipapir, og til oppgjær av transaksjonar mellom deltakarane i eit system,»
- h) Bokstav m) skal lyde:
- «m) «trygd» alle omsetjelege egedelar, medrekna, utan avgrensingar, finansiell trygdgjeving slik det er nemnt i artikkel 1 nr. 4 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/47/EF av 6. juni 2002 om avtaler om finansiell sikkerheitsstillelse(*), som vert stilte til rådvelde som pant (medrekna pengar som vert stilte til rådvelde som pant), som attkjøpsavtale eller som ein liknande avtale eller på annan måte, for å tryggje rettane og skyldnadene som kan følgje i samband med eit system, eller som vert stilte til rådvelde for sentralbankane i medlemsstatane eller for Den europeiske sentralbanken,
- (*) TEF L 168 av 27.6.2002, s. 43.»
- i) Følgjande nye bokstavar n)-p) skal lyde:
- «n) «bankdag» eit tidsrom som omfattar oppgjær som vert gjennomførte både dag og natt, og som omfattar alle hendingar gjennom heile verksemdssyklusen til eit system,
- o) «samverkande system» to eller fleire system der dei systemansvarlege har gjort ei avtale med kvarandre om utføring av overføringsordrar på tvers av systema,
- p) «systemansvarleg» den eininga eller dei einingane som har det rettslege ansvaret for drifta av eit system. Ein systemansvarleg kan òg verke som oppgjersføretak, sentral motpart eller klareringsentral.»
- 6) I artikkel 3 vert det gjort følgjande endringar:
- a) Nr. 1 skal lyde:
- «1. Overføringsordrar og avrekning skal ha rettsverknad og vere bindande for tredjemann, òg i tilfelle der det er innleidd insolvenshandsaming mot ein deltakar, på det vilkåret at overføringsordrane vart lagde inn i systemet før ei insolvenshandsaming slik det er definert i artikkel 6 nr. 1, vart innleidd. Dette skal òg gjelde i tilfelle der det er innleidd insolvenshandsaming mot ein deltakar (i det aktuelle systemet eller i eit samverkande system) eller mot den systemansvarlege for eit samverkande system som ikkje er ein deltakar.
- Dersom overføringsordrane vert lagde inn i systemet etter at det vart innleidd insolvenshandsaming, og dei vert utførte på den bankdagen, slik det er definert i reglane for systemet, då denne handsaminga vert innleidd, skal dei berre ha rettsverknad eller vere bindande for tredjemann dersom den systemansvarlege kan prove at han på tidspunktet då desse overføringsordrane vart ugenkallelege, verken hadde kjennskap til eller burde ha hatt kjennskap til at det var innleidd insolvenshandsaming.»
- b) Nytt nr. 4 skal lyde:
- «4. Når det gjeld samverkande system, skal kvart system i sine egne reglar fastsetje tidspunktet for innføring i systemet sitt, på ein slik måte at det i størst mogleg grad vert sikra på reglane for alle aktuelle samverkande system vert samordna for dette føremålet. Med mindre det er uttrykkeleg fastsett i reglane for alle dei systema som inngår i det samverkande systemet, skal reglane til eitt system for tidspunktet for når ein overføringsordre er gått inn, ikkje verte påverka av reglane til andre system som det samverkar med.»

7) Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

Medlemsstatane kan fastsetje at innleiing av insolvenshandsaming mot ein deltakar eller ein systemansvarleg for eit samverkande system ikkje skal vere til hinder for at midlar eller verdipapir som er disponibel på oppgjerskontoen til deltakaren, kan nyttast til å innfri skyldnadene hans i systemet eller i eit samverkande system på den bankdagen då insolvenshandsaminga vert innleidd. Medlemsstatane kan òg fastsetje at ein kredittfasilitet som ein slik deltakar har fått tildelt innanfor systemet, mot ei disponibel og reell trygd vert nytta til å innfri dei skyldnadene som deltakaren har i systemet eller i eit samverkande system.»

8) I artikkel 5 skal nytt ledd lyde:

«Når det gjeld samverkande system, skal kvart system i sine eigne reglar fastsetje tidspunktet for når ein overføringsordre vert ugjenkalleleg på ein slik måte at det i størst mogleg grad vert sikra at reglane for alle aktuelle samverkande system vert samordna for dette føremålet. Med mindre det er uttrykkjeleg fastsett i reglane for alle dei systema som inngår i det samverkande systemet, skal reglane til eitt system for tidspunktet for når ein overføringsordre vert ugjenkalleleg, ikkje verte påverka av reglane til andre system som det samverkar med.»

9) Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

Ei insolvenshandsaming skal ikkje ha tilbakeverkande kraft på dei rettane og skyldnadene som ein deltakar har som følge av eller i samband med deltaking i eit system før tidspunktet for innleiing av insolvenshandsaminga slik det er definert i artikkel 6 nr. 1. Dette skal mellom anna gjelde med omsyn til rettane og skyldnadene til ein deltakar i eit samverkande system, eller til ein systemansvarleg for eit samverkande system som ikkje er ein deltakar.»

10) Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. Dei rettane til trygd som ein systemansvarleg eller ein deltakar har fått tildelt innanfor ramma av eit system eller eit samverkande system, og dei rettane til trygd som sentralbankane i medlemsstatane eller Den europeiske sentralbanken har fått tildelt, skal ikkje påverkast av insolvenshandsaming mot

- a) deltakaren (i det aktuelle systemet eller i eit samverkande system),
- b) den systemansvarlege for eit samverkande system som ikkje er deltakar,

c) ein motpart til sentralbankane i medlemsstatane eller for Den europeiske sentralbanken, eller

d) tredjemann som stilte trygda.

Slik trygd kan verte realisert for å oppfylle desse rettane.

2. Dersom verdipapir, medrekna rettar til verdipapir, vert stilte som trygd for deltakarar, systemansvarlege eller sentralbankar i medlemsstatane eller Den europeiske sentralbanken slik det er gjort greie for i nr. 1, og retten deira til desse verdipapira eller den retten som ein eventuell fullmektig, agent eller tredjemann har som handlar på deira vegner, er oppført i samsvar med lovgjevinga i eit register, på ein konto eller i ein verdipapirsentral i ein medlemsstat, skal dei rettane som desse einingane har som trygddinnehavararar med omsyn til desse verdipapira, vere underlagde lovgjevinga i denne medlemsstaten.»

11) Artikkel 10 skal lyde:

«Artikkel 10

1. Medlemsstatane skal avgjere kva system og høvesvise systemansvarlege som skal omfattast i verkeområdet for dette direktivet, og melde frå til Kommissjonen om dette og om kva styresmakter som dei har oppnemnt i samsvar med artikkel 6 nr. 2.

Den systemansvarlege skal opplyse den medlemsstaten som har lovgjevinga som han er underlagd, om kven som er deltakarar i systemet, medrekna eventuelle indirekte deltakarar, og om eventuelle endringar med omsyn til desse.

I tillegg til dei opplysningane som er nemnde i andre leddet, kan medlemsstatane krevje at system som høyrer inn under deira jurisdiksjon, skal underleggjast krav om tilsyn eller godkjenning.

Alle som har ei rettkomen interesse, kan krevje opplysningar av ein institusjon om kva system han tek del i, og om kva hovudreglar som gjeld for verkemåten til desse systema.

2. Eit system som vert rekna som system før dei nasjonale føresegnene som gjennomfører europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/44/EF av 6. mai 2009 om endring av direktiv 98/26/EF om endeleg oppgjer i betalingssystem og i oppgjerssystem for verdipapir og direktiv 2002/47/EF om avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse, med omsyn til samankopla system og gjeldsfordringar(*) tek til å gjelde, skal framleis reknast som system for føremåla med dette direktivet.

Ein overføringsordre som vert lagd inn i systemet før dei nasjonale føresegnene som gjennomfører direktiv 2009/44/EF, tek til å gjelde, men som vert utført etter dette tidspunktet, skal reknast som ein overføringsordre for føremåla med dette direktivet.

(*) TEU L 146 av 10.6.2009, s. 37.»

Artikkel 2

Endringar av direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF vert det gjort følgjande endringar:

1) Synsmåte 9 skal lyde:

«9) For å begrense administrasjonsbyrden for parter som anvender finansiell sikkerhet innanfor dette direktivs virkeområde, bør det eneste gyldighetskravet som nasjonal lovgivning stiller med hensyn til finansiell sikkerhet, være at sikkerheshaveren eller en person som opptre på sikkerheshaverens vegne, kontrollerer den finansielle sikkerheten uten at metoder for sikkerhetsstillelse der sikkerhetsstilleren også har rett til å bytte ut sikkerheten eller trekke tilbake overskytende sikkerhet, utelukkes. Dette direktiv bør ikke hindre medlemsstatene i å kreve at en gjeldsfordring overdras ved oppføring i en liste over fordringer.»

2) Synsmåte 20 skal lyde:

«20) Dette direktiv berører ikke anvendelsen eller virkningen av avtalevilkårene for finansielle instrumenter eller gjeldsfordringer som stilles som finansiell sikkerhet, for eksempel rettigheter, plikter eller andre forhold i utstedelsesvilkårene for slike instrumenter og eventuelle andre rettigheter og plikter og andre forhold som gjelder mellom utstedere og innehavere av slike instrumenter eller mellom debitor og kreditor for slike gjeldsfordringer.»

3) Ny synsmåte 23 skal lyde:

«23) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å innføre regler for å sikre effektive avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse overfor tredjemann med hensyn til gjeldsfordringer.»

4) I artikkel 1 vert det gjort følgjande endringar:

a) Nr. 2 bokstav b) skal lyde:

«b) en sentralbank, Den europeiske sentralbank, Den internasjonale oppgjørsbank, en multilateral utviklingsbank som definert i vedlegg VI del 1 avsnitt 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (omarbeiding)(*), Det internasjonale valutafond og Den europeiske investeringsbank,

(*) EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.»

b) I nr. 2 bokstav c) skal punkt i)-iv) lyde:

«i) en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder institusjonene oppført i artikkel 2 i nevnte direktiv,

ii) et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter(*),

iii) en finansinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 5 i direktiv 2006/48/EF,

iv) et forsikringsforetak som definert i artikkel 1 bokstav a) i rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)(**), og et forsikringsforetak som definert i artikkel 1 nr. 1) bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring(***),

(*) EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

(**) EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1.

(***) EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.»

c) Nr. 4 bokstav a) skal lyde:

«a) Den finansielle sikkerhet som stilles, skal bestå av kontantinnskudd, finansielle instrumenter eller gjeldsfordringer.»

d) I nr. 4 skal ny bokstav c) lyde:

«c) Medlemsstatene kan utelukke fra dette direktivs virkeområde gjeldsfordringer der debitor er en forbruker som definert i artikkel 3 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler(*), eller en svært liten eller liten bedrift som definert i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 2 og 3 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter(**), med mindre disse gjeldsfordringenes sikkerheshaver eller sikkerhetsstiller er en av institusjonene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) i dette direktiv.

(*) EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66.

(**) EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36.»

e) I nr. 5 vert det gjort følgjande endringar:

i) I andre leddet skal nytt punktum lyde:

«Med hensyn til gjeldsfordringer er oppføring i en liste over fordringer som sendes skriftlig eller i en juridisk sidestilt form til sikkerheshaveren, tilstrekkelig for å identifisere gjeldsfordringen og dokumentere at fordringen er stilt som finansiell sikkerhet mellom partene.»

ii) Følgjande ledd vert lagt til etter andre leddet:

«Uten at det berører annet ledd, kan medlemsstatene fastsette at oppføring i en liste over fordringer som sendes skriftlig eller i en juridisk sidestilt form til sikkerheshaveren, også er tilstrekkelig for å identifisere gjeldsfordringen og dokumentere at fordringen er stilt som finansiell sikkerhet overfor debitor eller tredjemann.»

5) I artikkel 2 vert det gjort følgjande endringar:

a) I nr. 1 vert det gjort følgjande endringar:

i) Bokstav b) og c) skal lyde:

«b) «avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett», en avtale, herunder gjenkjøpsavtaler, der en sikkerhetsstiller overdrar full eiendomsrett eller full tilgang til den finansielle sikkerheten til en sikkerheshaver med det formål å sikre eller på annen måte dekke innfrielsen av relevante finansielle forpliktelser,

c) «avtale om finansiell sikkerhetsstillelse i form av pantsetting», en avtale der en sikkerhetsstiller stiller finansiell sikkerhet som pant til eller til fordel for en sikkerheshaver, og der sikkerhetsstilleren beholder full eller kvalifisert eiendomsrett til eller full tilgang til den finansielle sikkerheten når panteretten er etablert.»

ii) Ny bokstav o) skal lyde:

«o) «gjeldsfordringer», pengefordringer på grunnlag av en avtale der en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 2006/48/EF, herunder institusjonene oppført i artikkel 2 i nevnte direktiv, yter kreditt i form av et lån.»

b) I nr. 2 skal andre punktumet lyde:

«En eventuell rett for sikkerhetsstilleren til å bytte ut eller trekke tilbake overskytende finansiell sikkerhet, eller, med hensyn til gjeldsfordringer, rett til inntil videre å motta provenyet av disse, berører ikke det forhold at den finansielle sikkerheten anses som stilt overfor sikkerheshaveren som nevnt i dette direktiv.»

6) I artikkel 3 vert det gjort følgjande endringar:

a) I nr. 1 skal følgjande nye ledd lyde:

«Uten at det berører artikkel 1 nr. 5, skal medlemsstatene i forbindelse med at gjeldsfordringer stilles som finansiell sikkerhet, ikke gjøre inngåelse, gyldighet, sikring mot tredjemann, prioritet, fullbyrdelse eller lovligheit som bevismateriale, betinget av at det utføres en formell handling som registrering eller underretning til debitor for den gjeldsfordringen som er stilt som sikkerhet. Medlemsstatene kan likevel kreve at det utføres en formell handling som registrering eller underretning med henblikk på sikring mot tredjemann, prioritet, fullbyrdelse eller lovligheit som bevismateriale overfor debitor eller tredjemann.

Kommisjonen skal innen 30. juni 2014 underrette Europaparlamentet og Rådet om hvorvidt bestemmelsen i dette nummer fremdeles er relevant.»

b) Nytt nr. 3 skal lyde:

«3. Uten at det berører rådsdirektiv 93/13/EØF av 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrukeravtaler(*) og nasjonale bestemmelser om urimelige avtalevilkår, skal medlemsstatene sikre at debitorer skriftlig eller i juridisk sidestilt form, på gyldig måte kan gi avkall på

i) sin motregningsrett overfor gjeldsfordringens kreditorer og overfor personer som kreditor har overdratt, pantsatt eller på annen måte overført gjeldsfordringen til som sikkerhet, og

ii) sine rettigheter som følger av bankhemmelighetsregler som ellers ville hindret eller begrenset den muligheten gjeldsfordringens kreditor har til å gi opplysninger om gjeldsfordringen eller debitor med sikte på bruk av gjeldsfordringen som sikkerhet.

(*) EFT L 95 av 21.4.1993, s. 29.»

7) I artikkel 4 vert det gjort følgjande endringar:

a) I nr. 1 skal ny bokstav c) lyde:

«c) gjeldsfordring ved salg eller tilegnelse eller ved motregning av verdien mot, eller anvendelse av denne verdien til å innfri, relevante finansielle forpliktelser.»

b) I nr. 2 skal bokstav b) lyde:

«b) partene har avtalt verdifastsettelsen av de finansielle instrumentene og gjeldsfordringene i avtalen om finansiell sikkerhetsstillelse i form av pantsetting.»

c) Nr. 3 vert oppheva.

8) I artikkel 5 skal nytt nr. 6 lyde:

«6. Denne artikkel får ikke anvendelse på gjeldsfordringer.»

9) Etter artikkel 9 skal ny artikkel 9a lyde:

«*Artikkel 9a*

Direktiv 2008/48/EF

Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF.»

Artikkel 3

Innarbeiding i nasjonal lovgjeving

1. Medlemsstatane skal innan 30. desember 2010 vedta og kunnjere dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet. Dei skal straks melde frå til Kommissjonen om dette.

Dei skal setje i verk desse føresegnene frå 30. juni 2011.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunnjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

2. Medlemsstatane skal sende Kommissjonen teksta til dei viktigaste internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Ikraftsetjing

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunnjort i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Artikkel 5

Adressatar

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Strasbourg, 6. mai 2009.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. KOHOUT

Formann